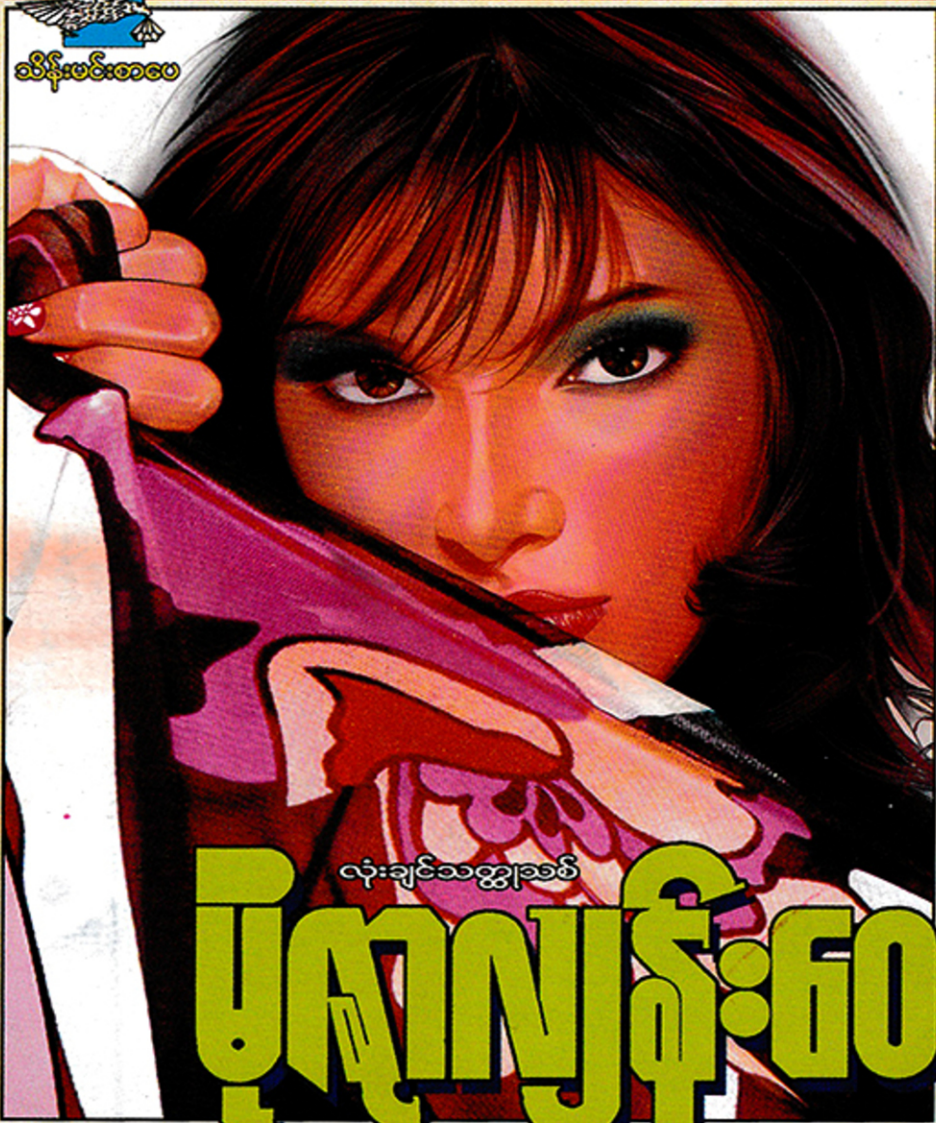

လုံးချင်သတ္တုစက်

ပျိုလှပျိုနိုးဝေ

နေပူထဲလည်းအတူလျှောက်မယ်

ဝ န် : ချိ သိ န် • ၁၂၀၀၀၀

အခန်း(၁)

‘မေမေ မမဖူးပွင့်ရော...’

‘မပြောတတ်ဘူး၊ မြစ်ကမ်းဘက်မှာ လမ်းလျှောက်သွားလား မသိဘူး’

‘အင်း... မမဖူးပွင့်ကလည်း ညနေစောင်းပြီဆိုရင် အိမ်မှာ ကို မနေချင်ဘူး’

‘သမီးကြီးက အခုထိ စိတ်အနည်မထိုင်သေးဘူး၊ မောင်မိုးသက်အတွက် ခံစားနေရတုန်းပဲ’

‘တစ်နှစ်ကျော်လို့ နှစ်နှစ်ပဲပြည့်တော့မယ် မမဖူးပွင့်က စိတ်ကို နိုင်အောင်ထိန်းရမှာ ပေါ့’

‘စိတ် ကစဉ်ကလျား ဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့ တဖြည်းဖြည်း ကောင်းလာမှာ ပါ’

‘သူ့ကို ထိန်းရတဲ့ အလုပ်က မောပါပြီ မေမေရယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် မေမေ့သမီးလေးကို အရမ်းသနားတယ်၊ ပိုက်ဆံလည်း ရှာရ အိမ်အတွက်လည်း ပူရနဲ့ ’

‘အခု... နဒီ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်နေတာ နှစ်လတောင်ရှိပြီ မေမေရယ်၊ ပုသိမ်သွားပြီး အလုပ်ရှာမှ ဖြစ်မှာ ’

‘အိမ်မှာ သမီးလေး မရှိပြန်ရင်လည်း အခက်’

‘နဒီမှ ထွက်မရှာနိုင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မှာ လဲ မေမေရယ်’

‘အေးလေ... မေမေတို့ ရဲ့ တာဝန်ကို သမီးလေးကပဲ ယူနေရတာ’

‘ဒီချောင်းသာက ဟိုတယ်တွေမှာ လည်း အလုပ်သမားက မလိုဘူး
လူပြည့်နေပြီတဲ့’

‘ဟုတ်တယ် သမီးလေးရယ်’

‘သမီးကို ပြောရဦးမယ်၊ မနက်က မေမေ ဈေးသွားရင်းနဲ့ သီရိငြိမ်း
အကြောင်း ကြားခဲ့တယ်’

‘သီရိငြိမ်းက ဘာဦးငြိမ်း ဆုံးသွားပြီး သူ့ညီတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ကို
ရောက်သွားပြီဆို’

‘ဟုတ်တယ် အဲဒီညီကို ပေးခဲ့တာလေ၊ အဲဒီညီကနေ သီရိငြိမ်းကို ဟို
တယ်လုပ်မယ် ပြောတယ်’

‘ဟင်... ဟုတ်လား’

‘အင်း... ဘာငြိမ်းသာရှိရင် အသည်းကွဲမှာ ၊ သူ့အိမ်ကို ဟိုတယ်လုပ်
ချင်လို့ ဈေးကောင်းကောင်း ပေးပြီး လာဝယ်တာတောင် မရောင်းဘူး
လေ’

‘ဟုတ်ပါ့ကွယ်’

‘ဘာငြိမ်းရဲ့ ညီကလည်း ရတဲ့ အမွေကို ကောင်းကောင်း မထိန်းသိမ်း
ဘူး’

‘ဘာလဲ သမီးက သီရိငြိမ်းကို ဟိုတယ်မလုပ်စေချင်ဘူးလား’

‘နဒီ ဘာငြိမ်းကို သိပ်ပြီး ချစ်ခင်လေးစားခဲ့တာ မေမေ သိသားပဲ၊

သူ့ရဲ့ ဆန္ဒကို အလေးထားချင်တာပါ’

‘အေးလေ... ဟုတ်တာပေါ့ ဒါပေမယ့် ပိုင်ရှင်က ပြောင်းသွားပြီလေ၊
သူတို့ သဘောပေါ့ကွယ်’

‘ပိုင်ရှင်အသစ်က ရောက်နေပြီလားဟင်’

‘မရောက်သေးဘူး လာတော့မယ်လို့ တော့ ပြောတယ်’

‘အင်း... ဟိုတယ်ဖွင့်မယ် ဆိုရင်တော့ နည်းနည်းပါးပါးလောက်ပဲ
ပြုပြင်ရမှာ နော်’

‘ဘာငြိမ်းက ဟိုတယ်ဖွင့်မယ်လို့ စီစဉ်ပြီးမှ ကြီးကြီးဆုံးသွားပြီး
ကြီးကြီးရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒကို လိုက်လျောပြီး ဟိုတယ်မဖွင့်ခဲ့တာလေ သ
မီးရဲ့ ’

‘အင်း... အဲဒီကြီးကြီးရဲ့ အစွဲအလမ်းကလည်း ဘာငြိမ်းဆီကို ကူး
သွားတာပေါ့နော် မေမေ’

‘အေးပေါ့ကွယ်’

‘နဒီကလည်း ဒီလောက်လှပတဲ့ အိမ်ကြီးကို ဟိုတယ်မဖွင့်စေချင်ဘူး’

‘ဒီအတိုင်းကြီးကျတော့လည်း ရိုးရိုးနေဖို့ ထက် ကြီးမားလွန်းနေတာ
ပဲ သမီးရဲ့ ’

‘အင်း... အဲဒါလည်း ဟုတ်တာပဲနော်’

‘အိမ်ပိုင်ရှင်တွေရဲ့ သဘောပေါ့ကွယ်၊ မေမေတို့ က ဘေးလူတွေပဲ’

‘မြို့ခံတော်တော်များများကတော့ ဘာငြိမ်းရဲ့ ဆန္ဒကိုပဲ အလေး
ထားကြတယ်လေ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဟိုတယ်ဖွင့်မှာ ကို လိုလားကြမှာ မဟုတ်ဘူး ’

‘အင်း... ရောက်လာတဲ့ သူကတော့၊ တစ်ကိုယ်တည်း လှုပ်ရှားရမှာ
ပဲ မေမေ’

‘ကဲ... သမီးရေ၊ မမဖူးပွင့်ကို သွားရှာလိုက်ပါဦး မှောင်တော့မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့... မေမေ’

နဒီလှိုင်းဖြူက အိမ်မှ ထွက်ပြီး ကတ္တရာလမ်းမကို ကူးပြီး ကမ်းခြေ
ဘက် ဆင်းလိုက်သည်။ ။

ကျောက်ဆောင်ဘက်တွေဘက် လျှောက်ရင်း စေတီတွင်
ဘုရားဝတ်ပြုနေသော အစ်မကို တွေ့ပြီး စောင့်နေသည်။ ။

အေးအေးဆေးဆေး ဝတ်ပြုပါစေဆိုပြီး ကမ်းခြေမှာ ထိုင်ပြီး စောင့်
နေသည်။ ။

ဖူးပွင့်အေးမြက ဘုရားဝတ်ပြု ထွက်လာမှာ နဒီလှိုင်းဖြူက လှမ်း
ခေါ်သည်။ ။

‘မမဖူးပွင့်’

‘ဟယ်... ညီမလေး နဒီ လိုက်လာတယ် ဟုတ်လား’

‘မမဖူးပွင့်က မပြောမဆို ထွက်လာတော့ မေမေက စိတ်ပူပြီး လိုက်
ရှာခိုင်းတာပေါ့’

‘မေမေကလည်း အလကား စိတ်ပူနေတယ်၊ ဒီချောင်းသာကနေ ဘ
ယ်ကို ထွက်သွားနိုင်မှာ လဲ’

‘အမေဆိုတော့ စိတ်ပူတာပေါ့’

‘ညီမလေးကရော စိတ်မပူဘူးပေါ့’

‘ပူလို့ လိုက်ရှာတာပေါ့ မမဖူးပွင့်ရယ်’

‘ဟုတ်တယ် ညီမလေးနဒီက မမကိုချစ်တော့ စိတ်ပူမှာ ပေါ့နော်’

‘ဟုတ်တာပေါ့’

တစ်ခါတစ်ခါ ယဉ်ယဉ်လေး စိတ်ဖောက်တတ်သော
အစ်မကိုကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ။

‘မမက ကိုမိုးအတွက် ဆုတောင်းနေတာလေ၊ ကိုမိုး ထွက်သွားတာ
ကြာပြီမဟုတ်လား’

သည် လိုစကားပြောလျှင် ဖူးပွင့်အေးမြ စိတ်ကစဉ်ကလျား ဖြစ်နေ
သည် ဆိုတာ ပေါ်လွင်နေသည်။ ။ နဒီလှိုင်းဖြူက အစ်မကို ဂရုဏာသက်
စွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။

သူ့အစ်မရဲ့ လက်ကိုဆွဲပြီး အိမ်ဆီသို့ လျှောက်လာကြသည်။ ။

အခန်း(၂)

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်က အဖြစ်ကို နဒီလှိုင်းဖြူက တွေးမိသည်။ ။

အစ်မဖြစ်သူ ဖူးပွင့်အေးမြရဲ့ တက်ကြွလှပသော ပုံစံကို မြင်ယောင်သည်။ ။

ဖူးပွင့်အေးမြသည် မိုးသက်ဆိုသော သူတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ကြိုက်သွားသည်။ ။ မိဘတွေရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြန်သည်။ ။

အိမ်ထောင်အသက် နှစ်လအကြာမှာ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး မိုးသက်က ပွဲချင်းပြီးကွယ်လွန်ပြီး ဖူးပွင့်အေးမြက ခေါင်းတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ။

အလွန်ချစ်သော လင်ယောက်ျား သူ့မျက်စိရှေ့မှာ တင် ဆုံးပါးခဲ့သည့် အတွက် ရင်မှာ လည်း ကြီးမားသော ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ။

ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ ကျန်းမာရေးက ကောင်းလာသော်လည်း စိတ်က တစ်ခွတစ်ရံ ဖောက်တတ်သည်။ ။ ကုသမှုကို ယူသေးသော်လည်း တိုးတက်မှု သိပ်မရှိသေးပါ။ ။

တစ်ခါတစ်ရံ ယဉ်ယဉ်လေးနှင့် ဖောက်ပြန်တတ်သည်။ ။

‘ညီမလေးရယ် ကိုမိုးကလည်း ပြန်လာမယ်ဆိုပြီး ကြာလိုက်တာ’

ဖူးပွင့်အေးမြရဲ့ စကားကြောင့် နဒီလှိုင်းဖြူ စိတ်ညစ်သွားသည်။ ။ ဖူး

ပွင့်အေးမြ သည် လိုစကားမျိုးပြောလျှင် စိတ်ဝေဒနာ ထလာသည် ပဲ။

‘လာမှာ ပေါ့ မမဖူးပွင့်ရယ်’

‘ခဏစောင့်ကြည့်ရအောင်လား’

‘သူပြန်လာရင် အိမ်ကိုပဲ လာမှာ ပေါ့၊ ပြန်ကြရအောင်နော်’

နဒီလှိုင်းဖြူက အတင်းချော့ခေါ်လာတော့မှ ဖူးပွင့်အေးမြ အိမ်ကို လိုက်ပြန်သည် ။

အိမ်ရှေ့ကနေ စောင့်မျှော်နေသော မိခင်ဒေါ်သိန်းမြတ်က ဆီးပြောသည် ။

‘သမီးတို့ ရဲ့ မှောင်တောင်နေပြီ စောစောပြန်ရောပေါ့’

‘ဖူးပွင့်က ကိုမိုးကို စောင့်နေရလို့ မေမေရဲ့ ’

သားအမိနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လှမ်းကြည့်ပြီး ဖူးပွင့်အေးမြရဲ့ အခြေအနေကို မျက်လုံးချင်း စကားပြောလိုက်သည် ။

ဖူးပွင့်အေးမြကို လသမီးအရွယ်ကတည်းက မွေးစားခဲ့သဖြင့် သမီးရင်းလို ဒေါ်သိန်းမြတ်က သံယောဇဉ်တွယ်သည် ။

နဒီလှိုင်းဖြူကလည်း အစ်မရင်းလို ချစ်ခင်သည် ။

ဒါကြောင့် ဖူးပွင့်အေးမြကို မေတ္တာရှေ့ထားပြီး စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ပြုစုနေကြသည် ။

မြို့ခံလူတွေအားလုံးကလည်း ဖူးပွင့်အေးမြကို မွေးစားသမီးမှန်း သိကြသည် ။ ဒါပေမဲ့ သားသမီးအရင်းလိုပဲ လက်ခံလာကြသည် ။

ဖူးပွင့်အေးမြ၊ စိတ်မမှန်သည် ကိုလည်း
ဝိုင်းဝန်းစောင့်ရှောက်ပေးကြသည် ။

‘ကဲ... သမီးရေ၊ ထမင်းစားကြရအောင်လေ’

ဒေါ်သိန်းမြတ်က ထမင်းဝိုင်း ပြင်ပြီးပြီမို့ စားရန်ပြောသည်။ ။

‘ဟင်... မေမေ ခူးခပ်ထားတာလား’

‘အေးပေါ့ကွယ်’

‘မေမေကလည်း နဒီပြန်လာတော့ လုပ်မှာ ပေါ့’

‘ဒါခူးခပ်တာ ဘာများ အပန်းကြီးလို့ လဲ သမီးရယ်’

သားအမိသုံးယောက် ထမင်းစားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ။

ဖူးပွင့်အေးမြက ထမင်းကို ကောင်းကောင်း မစားဘဲ ငေးတိငေးငိုင
ဖြစ်နေသည်။ ။

ဒေါ်သိန်းမြတ်နှင့် နဒီလှိုင်းဖြူတို့ အကြည့်ချင်း ဖလှယ်လိုက်ကြသ
ည်။ ။

ဖူးပွင့်အေးမြ သည် လိုဖြစ်လာလျှင် စိတ်မငြိမ်တာကို ဖော်ပြခြင်းလို့
အထူးဂရုစိုက်ကြည့်ဖို့ လိုပြီဆိုတာ သိသည်။ ။

‘သမီးကြီး ထမင်းစားလို့ မကောင်းဘူးလား’

‘မကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး မစားချင်တာ’

‘ဘာလို့ လဲကွယ်’

‘ကိုမိုးက ပြန်လာမယ်ဆိုပြီး လာမှ မလာသေးတာ’

‘ဪ... သမီးရယ် လာမှာ ပေါ့၊ ချက်ချင်းလာလို့ မဖြစ်သေးလို့ ဖြစ်
မှာ ပေါ့’

‘နိုင်ငံခြားကနေ ပြန်လာမယ်ဆိုပြီး ဒီလောက်ကြာနေရလားလို့’

‘နိုင်ငံခြားက လာတာဆိုတော့ ကြာမှာ ပေါ့ သမီးရယ်’

‘ဒီမှာ ဖူးပွင့်က လွမ်းလှပြီ မေမေရဲ့ ’

‘သူလည်း လွမ်းနေမှာ ပေါ့ကွယ်၊ သမီးကြီးကမှ ဒီမှာ မေမေတို့ ရှိသေးတယ်၊ သူက တစ်ယောက်တည်း ပိုလွမ်းမှာ ပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်နော် ကိုမိုးကို သနားလိုက်တာ’

‘သနားရင် သမီးကြီး ကျန်းမာအောင် နေရမယ်’

‘ဟုတ်တယ် မမဖူးပွင့်၊ ကျန်းမာမှ ဖြစ်မှာ သူပျော်မှာ ပေါ့’

‘ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် ဒါကြောင့် မမဖူးပွင့် ကျန်းမာအောင် ကောင်းကောင်းစားပြီး ကောင်းကောင်း အိပ်ရမယ်’

‘ဟုတ်ပါပြီကွယ်’

‘ဒါဆို ထမင်းကို ကုန်အောင်စားလေ’

‘ကုန်အောင်လည်း စားမယ် နောက်ထပ်လည်း ယူဦးမှာ လေ’

‘ဟုတ်လား ကောင်းတာပေါ့’

သည် တော့မှ သားအမိနှစ်ယောက် ဝမ်းသာသွားကြသည် ။ ဖူးပွင့်အေးမြက ထမင်းကို အားပါးတရ စားလိုက်သည် ။

အခန်း(၃)

လွင်မိုးယံက ဘွဲ့ရပြီး စင်ကာပူမှာ ဟိုတယ်အုပ်ချုပ်မှုသင်တန်း သွားတက်သည်။ ။ ဖခင်က ကွယ်လွန်သွားပေမယ့် သူ့ပညာရေးကို စီစဉ်ပေးထားခဲ့သဖြင့် အဆင်ပြေသည်။ ။

သူ့ပညာသွားသင်နေသည့် နှစ်အတွင်းမှာ မိခင်ဒေါ်ခင်စောကို မြန်မာပြည်မှာ ပဲ ထားခဲ့သည်။ ။

လူလားမြောက်သော သား နိုင်ငံခြားရောက်စဉ် စိတ်အားငယ်တတ်သော ဒေါ်ခင်စောက သိုက်တူးသမားတစ်ယောက် ချဉ်းကပ်၍ ဒုတိယအိမ်ထောင်ကို ပြုလိုက်သည်။ ။

သားလွင်မိုးယံထံသို့ စာရေးလိုက်သည်။ ။ လွင်မိုးယံက မိခင် ဒုတိယအိမ်ထောင် ပြုလိုက်သည် ကို မကျေနပ်သော်လည်း မိခင်ကို သိပ်ချစ်သူဝီဝီ ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးလိုက်သည်။ ။

သင်တန်းကာလတွင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားပေမယ့် သင်တန်းများ ပြီးဆုံးအောင် သင်သည်။ ။

သင်တန်းပြီး မိခင်ရဲ့ အခြေအနေကို ကြည့်ချင်သဖြင့် ပြန်လာသည်။ ။ ပထွေးဖြစ်သူ ဦးဝေလနှင့် တွေ့ဆုံရသည်။ ။

‘သားရေ ဒီမှာ မင်းရဲ့ အဖေ ဦးဝေလလေ’

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သည် နှင့် မိခင်ဖြစ်သူက ပထွေးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည် ။ ဦးဝေလရဲ့ ပုံစံကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ မနှစ်မြို့လှပါ။

မိခင်ရင်းဖြစ်သူနှင့် ရုပ်ရည် အလွန်ကွာခြားသည် ကို တွေ့ရသည် ။ ဦးဝေလသည် ရုပ်ရည်ကြည့်ကောင်းသည့် အဆင့်ရှိသော်လည်း တည်ကြည်မှု ခေါင်းပါးနေသည် လို့ ခံစားရသည် ။

‘မင်းမေမေက တစ်နေ့တစ်နေ့ မင်းကို သတိရပြီး လွမ်းနေတာကွယ့်’

ဦးဝေလက မျက်နှာချိုသွေးပြီး ပြောသည် ။

‘သား ခရီးပန်းလာရောပေါ့၊ နားပါဦး’

‘ရပါတယ်... ဦးလေး’

လွင်မိုးယံက အဖေဟု မခေါ်နိုင်သည့်အတွက် ဦးလေးဟု ပင် ခေါ်လိုက်သည် ။

‘နားဦးနော် ဦးလေး အလုပ်ကိစ္စရှိလို့ အပြင်သွားဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဦးဝေလ ထွက်သွားပြီး လွင်မိုးယံက သူ့အခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည် ။ သူနေခဲ့စဉ်တုန်းကလို မိခင်က အခန်းကို ပြင်ဆင်ပေးထားသည် ။

စိတ်ပျက်လက်ပျက် ခုတင်ပေါ် ထိုင်ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည် ။

ဒေါ်ခင်စောက လိုက်ဝင် လာပြီး မျက်နှာမသာမယာနှင့် ဖြစ်နေသော သားကို ကြည့်လိုက်သည် ။

‘မေမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုတာကို မကြိုက်တာလား သားရယ်’

‘ဦးလေးက ဘာအလုပ်လုပ်လဲ မေမေ’

‘ဒီလိုပဲ စီးပွားရေးသမားပေါ့’

‘သားသိချင်တာ ဘာစီးပွားရေးဆိုတာကိုပါ မေမေ’

‘အဲဒီလို မေမေလည်း မသိဘူး၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်တာပဲ’

‘ဟာ... မေမေမသိဘူး ဟုတ်လား’

‘သူ့စီးပွားရေးကို မေမေ ခေါင်းရှုပ်ခံပြီး မစဉ်းစားနဲ့ သူ့စီးပွားရေးကို သူလုပ်မယ်တဲ့ ’

‘မေမေဟာ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ဘာလုပ်လဲဆိုတာ မေမေ သိသင့်တာပေါ့’

‘ကဲပါသားရယ် ရောက်ရောက်ချင်း နားပါဦး၊ အဲဒီကိစ္စတွေ နောက်မှ ပြောကြတာပေါ့’

လွင်မိုးယံက ရောက်ရောက်ချင်း ပြဿနာ မဖြစ်ချင်၍ အေးအေးမှ ဒီကိစ္စကို မိခင်နှင့် ပြောမည်ဖြစ်သည်။ ။

အရပ်မြင့်မြင့် ပခုံးကျယ်ကျယ်နှင့် ယောက်ျားပီသပြီး ချောမောသော လွင်မိုးယံသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတုန်းက စိတ်ဝင်စားခဲ့သော မေနှယ်ဆိုသော သူဌေးသမီးလေး ရှိခဲ့သည်။ ။

မေနှယ်နှင့် တရင်းတနှီး ခင်မင်ခဲ့သည်။ ။ ချစ်သူအဆင့်သို့ တက်မည် စိတ်ကူးတုန်း မေနှယ်က အခြားတစ်ယောက်နှင့် တွဲနေသည့်အတွက် နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ ။

တက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်မှာ မေနှယ် ချစ်သူရသွားသည့်အတွက် နည်းနည်းတော့ ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

နောက်ဆုံးနှစ် စာမေးပွဲဖြေပြီး သူလည်း စင်ကာပူနိုင်ငံကို ထွက်လာ

ခဲ့သည် ။

မေနှယ်လည်း အိမ်ထောင်ရက်သား ကျနေပြီလို့ ထင်သည် ။ အဝတ်
အစားလဲပြီး အိပ်ရာပေါ် လှဲပစ်လိုက်သည် ။

အခန်းအောင်းနေလိုက်သည် ။ ဒေါ်ခင်စောကလည်း သားကို ရင်ဆိုင်
ငံရုမှာ မျက်နှာပူပြီး သားအခန်းထဲကို မသွားတော့ပါ။

ထမင်းစားချိန်မှာ သားကို ဝင်ခေါ်သည် ။ စားသောက်ပြီး လွင်မိုးယံ
က ဦးဝေလမရှိတုန်း အလွန်မေးချင်သည့် စကားကို မေးသည် ။

‘ဦးလေးနဲ့ အတူ သူ့မှာ ဘာပိုင်ဆိုင်မှုတွေ ပါလားလဲ မေမေ’

‘သူပိုင်ဆိုင်မှုက ငွေပဲပေါ့သားရယ်’

‘ဘယ်လောက်ပါလားလဲ မေမေ’

‘စီးပွားရေးလုပ်ငန်းထဲမှာ လည်ပတ်နေတာ အတိအကျ ပြောလို့ မရ
ဘူး သားရယ်’

ဒေါ်ခင်စောကို မေးလိုက်တိုင်း တိတိကျကျ မသိရသည့်အတွက် လွင်
မိုးယံက အလွန် စိတ်ပျက်နေသည် ။

‘ဒါနဲ့ မေမေကရော သူရင်းနှီးနေတဲ့ အထဲကို ငွေထည့်ပေးရသလား’

‘အဲဒါတွေ နောက်တော့ပြောတာပေါ့ သားရယ်’

‘ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ မေမေ၊ သား ဒီမှာ ကြာကြာမနေဘူး၊ ပြန်
မှာ မပြန်ခင် အားလုံးကို တိတိကျကျသိရမှ ဖြစ်မယ်’

ဒေါ်ခင်စောရဲ့ ချောမောလှပသော မျက်နှာက ညှိုးကျသွားသည် ။

‘အမှန်အတိုင်းပြောပါ မေမေ’

‘သူ ငွေလိုတယ်ဆိုလို့ မေမေတို့ အိမ်စာချုပ်ကို ပေါင်သုံးချင်တယ်ဆို လို့ ပေးထားတယ်’

‘ဟင်... အိမ်စာချုပ် ပေးထားတယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်သားရယ် အဲဒီအတွက် မေမေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ’

‘ဒါဆို ပေါင်လိုက်ပြီပေါ့’

‘ဟုတ်မှာ ပေါ့ သားရယ်’

‘ဟာ... မေမေကလည်း ဘာမှ တိတိကျကျ မသိဘူး’

မိခင်ကို ကြည့်ပြီး လွင်မိုးယံ အလွန် စိတ်ပျက်သွားသည်။ ။ ဦးဝေလ က ဒေါ်ခင်စောကို ကောင်းကောင်း ကြီး လှည့်ကွက်သုံးနေပြီဟု လွင်မိုး ယံက သံသယ ဖြစ်နေသည်။ ။

‘မေမေ သိပ်မှားတယ်၊ အိမ်စာချုပ်ကို မပေးသင့်ဘူး’

‘လေးငါးလပဲ သုံးမှာ တဲ့ ၊ သူ ပြန်ရွေးပေးမှာ ပေါ့ သားရယ်’

‘အခု ဘယ်နှစ်လ ရှိသွားပြီလဲ’

‘သူယူသုံးတာ သုံးလရှိသွားပြီလေ’

‘စောင့်ကြည့်ရမှာ လား’

‘အေးပေါ့သားရယ်’

ဖခင်ရဲ့ ချွေးနှံစာနှင့် ဆောက်ပေးထားသော အိမ်ကို ဒေါ်ခင်စောသ ည် လို လက်လွှတ်စပယ် လုပ်သည့်အတွက် လွင်မိုးယံ မကျေနပ်ပါ။

ဒါပေမဲ့ ရောက်ရောက်ချင်း ပြဿနာမရှာချင်၍ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ။
